

Het Sliedrechts dialect (258) Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht"

VOOR 'T EERST NAER SCHOOL

't Is al weer dik seuventig jaer geleeje dà 'k voor 't eerst naer de grôte school gong. Dat was toen een enorme belevens in ons kinderleve. Tegeswoordig gaot dat viao de peuterspeulzaol en de kleuterafdêeling van de baosisschool min of meer gelaai-jelijk. Bij de Tollesteegt hà je wel 'n bewaarschooltjie, mor wij, kindere van beneeje de spoorbrug, gonge daer nie naer toe. 't Was veuls te wijd lôope voor de klaaintjies en bekant gêên êene moeder had 'n fiets om ze weg te brenge. Bovendien hadde ze d'r mêestentijds nog 'n paor thuis lôope.

School 5 bij 't beneejeveer.

Zô gong 'k dus, op d'n eerste april, aan moeders hand naer school 5 bij 't beneejeveer. 'k Was aarg grôôs op m'n nieuwe griffelkoker en sponzedôôsie. Een griffelkoker was 'n houte baksie med een schuifdekseltjie en een sponzedôôsie was een fel gekleurd blekke dôôsie mè twêê aparte vaksies, êene voor 'n sponsie en 't aandere voor 'n stuksie zêem of een lappie. We deeje d'r ok wel 's een bruine bôn in, die ontkiemde dan. Op 't schoolplaaïn hong 'n grôte bel, die wier geloid as 't negen uur was. De kaainder uit de aandere klasse gonge netjies in een rij naer binnene. Ze zette d'r klompe onder de kapstok. As 't school uit ging, gong 't weer net zô. Netjies met de mêester in een rij tot aan d'n dijk, en dan moch ie pas weg holle. De nieuweling wiere ontvange deur d'n bovemêester, meneer Janse, een ouwer iemand med een baerdjie. Moeder gaf 'm 't pokkebriefie en twêê dubbeltjies schoolgeld. Dat pokkebriefie was 't bewijs dà je ingeënt was tege de pokke. Zonder zô 'n briefie moch ie niet op school komme. De mêester gaf me een hand en vroeg hoe of 'k hiettende. Hij gaf me een mooie nieuwe griffel. We maakte ok kennis mè juffrouw van Seventer, die gaf ons een pleksie in de bank. Ik kwam naest Annao Prins te zitte. Ze weunde op een boerderij vlakbij 't school en ze is aal die schooljaere m'n vriendin gebleve.

Schrette en janke

Dien eersten dag viel voor veul kaainder hêêmel nie mee. Je was bekant nog nooit van huis gewist en nou wier ie zô mor allêên gelaete bij 'n dot vreemde jong en 'n vreemde juffrouw. Sommige begonne hard te janke en honge aan d'r moeders rokke. En de moeders? Die hadde d'r ok moeite mee. De juffrouw was aarg vriendelijk, mor d'r wazze d'r bij die toch d'n hêêlen ochend bleve schrette. We kregen een laaichie, daer mogge we op tekene en de juffrouw tekende een aop op 't bord. Laeter vertelde ze een verhaoltjie en vroeg wie d'r een versie kon zinge. Nou, dat konne me wel, thuis wier ommers veul gezonge deur vaoders en moeders en deur de grôôtere broers en zusse. 't Leekende mijn wel wat hoor, dat school, mor d'r wazze d'r een paor die nog wekelang gehaold en gebrocht wiere, omdà ze gewoon nied allêên durfde. Nou, verlege wazze me die eerste tijd aalemel! We durfde amper een mond ope te doen. Dat lag echt nied aan de juffrouw, mor je was hêêmel niks gewend, hee. Om elf uur was 't speulkwertier voor de hôôgere klasse en wij mogge naer huis. Wà me 's middas deeje? Dat zà 'k de volgende keer vertelle.

Reacties:

R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.01840- 12035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.01840- 15368.